

Příloha k protokolu o SZZ č.

FF JU v Č. Budějovicích

Vysoká škola:

Ústav věd o umění a kultuře

31.5.2017

Datum odevzdání posudku:

Kristýna Tumpachová

Jméno:

Estetika

Obor:

Recenzent * /

diplomové práce

Vedoucí */

Mgr. Jan Staněk, Ph.D.

.....

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

CESTA TETOVÁNÍ (A JEHO TRANSFORMACE)

.....
(téma)

Bakalářská práce Kristýny Tumpachové *Cesta tetování (a jeho transformace)* se zaměřuje na "historii tetování, jeho funkce a jejich proměnu" v různých dobách a kulturách, přičemž výklad o vývoji rozličných "antropologických a sociálních" funkcí tetování měl nejpíše sloužit jako východisko pro pokusy o zodpovězení některých otázek specificky estetických, v případě přítomné práce zejména týkajících se vztahu "současného tetování" a kůže, resp. "umění". Jako základní problém celé koncepce se jeví skutečnost, že autorka věnuje převážnou většinu textu stručnému převyprávění dějin tetování a k estetické problematice se soustředěněji dostává až v závěru. Nabízí se také otázka, proč jako klíčový pojem pro rozbor v "teoretické části" (lze-li vůbec o něčem takovém mluvit) volí právě kůži - práce žádné přesvědčivé vysvětlení tohoto přístupu neobsahuje. Bylo by třeba rovněž odůvodnit, proč se v zásadě pomíjí celá velká tradice úvah o tělesné kráse/ošklivosti a možnostech či přípustnosti jejich umělého vylepšování či zakrývání. Dialektika přirozeného a umělého (přes všechnu pověstnou nevyjasnitelnost těchto pojmů) se ostatně jeví jako daleko

nosnější prostředek přístupu k estetické problematice tetování než zvolený pojem kýče. Není též jasné, co podstatného nám o tetování má říci zjištění, že jeho "komerční" podoba, jak ji autorka nazývá, velmi často vyhovuje různým vymezením kýče. I tam, kde se autorka snaží o uplatnění jiných pojmových nástrojů, je výsledek neuspokojivý, jako třeba na místě, kde zmiňuje Kantovo rozlišení mezi *pulchritudo vaga* a *pulchritudo adhaerens* ve vztahu k maorskému tetování a z příslušného paragrafu *Kritiky soudnosti* vyvozuje (?), že "nemůžeme tetování přiřadit statut umění" (není možno uvést stránkový odkaz, neboť práce postrádá stránkování (!)). Ze způsobu, jakým Kantovu zmínku o tetování cituje a komentuje, by se také mohlo zdát, že maorské praktiky jsou zde hodnoceny pozitivně, což rozhodně není pravda: Kant je zmiňuje jako příklad toho, kdy se zdobení těla dostává do konfliktu s přirozeným *morálním* výrazem jeho forem, s "lidskostí", kterou nesmíme při uvažování o tělesné kráse nikdy ztrácet ze zřetele. Chvályhodné jsou pokusy zapojovat do výkladu krásnou literaturu, ale funkce těchto odkazů zůstává nejasná, jako v případě Kafkovy povídky *V kárném táboře*: v jakém smyslu má tento text dosvědčovat přetrvávání "politováníhodné praktiky" tetování odsouzců? (Odhlížím zde od toho, že u Kafky vůbec nejde o tetování, ale o důmyslný způsob popravu prostřednictvím vyrytí rozsudku do těla odsouzcova.) Dále zaráží diplomantčino zcela nepochopitelné přesvědčení, že velkou část použité "literatury" v bakalářské práci mohou tvořit hesla z Wikipedie. V textu je celá řada překlepů, pravopisných chyb, typografických lapsů; odkazy na literaturu mají vesměs špatnou formu, nemluvě o pochybném přisvojování si cizích citací, jako v případě anglického hesla z Wikipedie věnovaného kynikovi Biónovi a jeho odkazů na Dudleyho *History of Cynicism*, již si pak autorka neváhá zařadit do použité literatury. Celkově vzato: text prozrazuje nepochybný hlubší zájem o problematiku, vykazuje některé zajímavé náběhy, ale je nanejvýš příslibem budoucího zdařilejšího pojednání. Práci nicméně doporučuji k obhajobě s hodnocením **dobře**.

dobře

Návrh na klasifikaci bakalářské práce:

.....
podpis vedoucího - recenzenta bakalářské práce

Čes. Budějovicích

31.5.2017

V dne

Stupeň kvalifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte

